

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Evy Baranovej v právnej veci navrhovateľa: **SAD BB, a.s.**, zastúpený JUDr. Š. D., advokátom, proti odporcovi: **Banskobystrický samosprávny kraj**, Nám. SNP 23, Banská Bystrica, zastúpený JUDr. M. M., advokátom, za účasti účastníka konania: **SAD Z, a.s.**, zastúpený JUDr. G. M., PhD., advokátkou, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. 786/2007/ODaK zo dňa 26. júna 2007, konajúc o odvolaní účastníka konania SAD Z, a.s. proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 19. decembra 2007, č.k. 24 Sp 36/2007-48, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 24 Sp 36/2007- 48 zo dňa 19. decembra 2007 **m e n í** tak, že žalobu **z a m i e t a**.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť účastníkovi konania SAD Zvolen, a.s. náhradu trov konania v sume 124,28 € na účet jeho právnej zástupkyne JUDr. G. M., PhD., do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici zrušil rozhodnutie odporcu č. 786/2007/ODaK zo dňa 26. júna 2007, ktorým odporca navrhovateľovi neudelil dopravnú licenciu na vykonávanie vnútroštátnej pravidelnej prímestskej autobusovej dopravy na linke č. 601414 so zastávkami podľa cestovného poriadku, ktorý je prílohou rozhodnutia.

Zároveň rozhodol o trovách konania tak, že navrhovateľovi priznal ich náhradu.

Krajský súd po preskúmaní veci a postupu správneho orgánu dospel v konečnom dôsledku k záveru, že rozhodnutie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, že zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci, a preto napadnuté rozhodnutie podľa § 250q ods. 2 OSP v spojení s § 250j ods. 2 písm. a) a c) OSP zrušil a vec vrátil odporcovi na ďalšie konanie.

Podľa odôvodnenia rozsudku krajského súdu prvoradou úlohou správneho orgánu, ktorý rozhoduje o udelení licencie je, aby boli zabezpečené a uspokojené prepravné potreby obyvateľov žijúcich na území samosprávneho kraja alebo na území obce, ktoré zodpovedajú dopytu cestujúcich vzhľadom na frekvenciu, presnosť a pravidelnosť spojov. V záujme zabezpečenia dopravnej obslužnosti zostavuje samosprávny kraj plán dopravnej obslužnosti. Samosprávny kraj alebo obec vychádza pri udeľovaní licencie z plánu dopravnej obslužnosti. Samosprávny kraj alebo obec pri výbere dopravcu dbá na účelné a u celospoločenského hľadiska hospodárne zabezpečenie dopravnej obslužnosti.

Podľa názoru krajského súdu, vychádzajúc z uvedeného, z obsahu administratívneho spisu nevyplýva, že odporca má vypracovaný plán dopravnej obslužnosti, ktorý nebol súčasťou administratívneho spisu. Z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by navrhovateľ alebo dopravca, ktorému bola udelená licencia – SAD Z, a.s. nechcel vykonávať v požadovanom rozsahu dopravnú obslužnosť na danej linke.

Ako ďalej uviedol krajský súd z ničoho nevyplýva, že by zabezpečenie dopravnej obslužnosti bolo ekonomicky nevýhodné pre navrhovateľa, alebo pre dopravcu, ktorému bola udelená licencia, navrhovateľ ani nežiadal uzavretie zmluvy o výkone vo verejnom záujme a napriek tomu správny orgán uzatvoril s iným dopravcom SAD Z, a.s. zmluvy o výkone vo verejnom záujme, hoci nebola preukázaná potreba uzatvárať s dopravcami na predmetnú linku zmluvu o výkone vo verejnom záujme. Takýmto postupom sa vlastne bráni vytvoreniu konkurenčného prostredia a nevytvára sa tlak na dopravcov na zníženie nákladov a na zníženie cestovného. Uzatváranie zmlúv pri zabezpečení dopravných služieb občanov by nemalo byť paušálne, a k ich uzatváraniu by sa malo pristupovať len v nevyhnutných prípadoch.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal účastník konania SAD Z, a.s. prostredníctvom svojej právnej zástupkyne odvolanie a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil a žalobný návrh v celom rozsahu zamietol.

Uviedol, že z dikcie zákona č. 168/1996 Z.z. o cestnej doprave v znení do 1. februára 2007 (ďalej len zákon č. 168/1996 Z.z.) vyplýva, že neexistuje právny nárok na vydanie dopravnej licencie, samosprávny kraj si definuje svoj záujem pri zabezpečovaní prepravy cestujúcej verejnosti v rámci prímestskej dopravy a tento záujem prezentuje v rámci udeľovania dopravných licencií.

Zakotvenie ust. § 14a do zákona č. 168/1996 Z.z. od 1. februára 2007 podľa názoru odvolateľa podrobnejšie upravuje definovanie záujmu samosprávneho kraja pre účely ust. § 7 ods. 2 písm. d) citovaného zákona, avšak ust. § 7 ods. 2 písm. d) existovalo aj do 1. februára 2007, a teda záujem samosprávneho kraja bol aj je jednou z podmienok pre udelenie dopravnej licencie.

Poukázal na skutočnosť, že odvolateľ žiadal o udelenie dopravnej licencie na 11 linkách, pričom na 4 linkách dopravná licencia udelená nebola, a to z rovnakých dôvodov, z akých nebola udelená navrhovateľovi. Navrhovateľ má na sériu prímestských liniek uzavretú s Banskobystrickým samosprávnym krajom zmluvu o výkone vo verejnom záujme a na základe tejto zmluvy poberá od Banskobystrického samosprávneho kraja dotácie.

Odporca vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že sa stotožňuje s jeho dôvodmi v plnom rozsahu. Rozhodnutie č. 786/2007/ODaK zo dňa 26. júna 2006 považuje za vecne správne a zákonné. Banskobystrický samosprávny kraj nemal podľa § 7 ods. 2 zákona č. 168/1996 Z.z. záujem na udelenie dopravnej licencie pre navrhovateľa.

Navrhovateľ navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Podľa jeho názoru prvostupňový súd správne posúdil vec a vykonal všetky navrhované dôkazy.

Navrhovateľ zopakoval tvrdenia z opravného prostriedku proti rozhodnutiu správneho orgánu ohľadne skutočnosti, či na udelenie dopravnej licencie existuje právny nárok a v tejto súvislosti poukázal na dikciu ust. § 7 ods. 6 zákona č. 168/1996 Z.z. (v znení platnom do 1. februára 2007), že dopravná licencia sa udelí znova, ak sú splnené podmienky podľa tohto zákona.

Znovu udelenie dopravnej licencie zakotvené vo vyššie uvedenom ustanovení poskytuje podnikateľovi, ktorému už v minulosti bola udelená dopravná licencia ochranu a zároveň zabraňuje tomu, aby sa zvyšovali náklady, ktoré by mohli vzniknúť v prípade udelenia licencie novému dopravcovi, ktorý by nemal dostatočnú technickú základňu a musel by investovať za účelom splnenia tejto podmienky. Je len samozrejmé, že v takomto prípade by mohlo dôjsť k zvýšeniu nákladov dopravy a tým k vyvolaniu nehospodárnosti a dôvodu na zvýšenie výdavkov, resp. nákladov vo verejnom záujme.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP, § 246c ods. 1 OSP), a dospel k záveru, že odvolaniu účastníka konania Slovenská autobusová doprava Zvolen, a.s. je potrebné vyhovieť, preto napadnutý rozsudok krajského sudu zmenil podľa § 220 OSP. Rozhodol na odvolacom pojednávaní dňa 18. marca 2009 podľa § 250ja ods. 2 veta prvá OSP rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1 OSP).

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Podľa zákonného ustanovenia § 247 ods. 1 OSP treba považovať za osobitnú náležitosť žaloby aj konkrétne tvrdenie žalobcu, že bol ukrátený na svojich právach nezákonným rozhodnutím správneho orgánu, pričom musí ísť o subjektívne práva vyplývajúce z právneho predpisu. Žalobca musí poukázať na konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzuje porušenie práva.

Preskúvanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov v správnom súdnictve je ovládané dispozičnou zásadou (§ 249 ods. 2 OSP).

Podľa § 250i ods. 1 OSP pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Za dôkazy nevyhnutné na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia v intenciách ustanovenia § 250i ods. 1 OSP treba považovať také dôkazy, ktoré vedú k zisteniu, či skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania rozhodnutia správneho orgánu, bol pre rozhodnutie správneho orgánu postačujúci.

Správny súd pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej veci sa v zásade obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádza, nie sú pochybné, najmä kvôli prameňu, z ktorých pochádzajú alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania a ďalej na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Správny súd pri preskúvaní zákonnosti správneho rozhodnutia a postupu správneho orgánu posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis.

Podľa § 250i ods. 3 OSP pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov (§ 250l ods. 1 OSP).

Podľa § 250l ods. 2 OSP pokiaľ nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Podľa § 3 písm. c) bod 1. zákona č. 416/2001 Z.z. o prechode niektorých pôsobností z orgánov štátnej správy na obce v platnom znení, na samosprávne kraje prechádzajú pôsobnosti na úseku cestnej dopravy - udeľovanie a odnímanie dopravných licencií na vnútroštátnu pravidelnú autobusovú dopravu.

V danom prípade správny orgán rozhodoval v rámci preneseného výkonu samosprávy (§ 6 ods. 1 zákona č. 302/2001 Z.z. o samosprávnych krajoch v platnom znení), a preto o odvolaní navrhovateľa správne rozhodoval v prvom stupni krajský súd v zmysle § 302/2001 Z.z, podľa ktorého proti rozhodnutiu samosprávneho kraja vo veciach územnej samosprávy možno podať opravný prostriedok na súde (§ 22 ods. 2 zákona č. 302/2001 Z.z.)

Odvolací súd zastáva názor, že prvostupňový súd pri rozhodovaní o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu správneho orgánu nepostupoval v súlade s citovanými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku, ktoré upravujú správne súdnictvo.

Ako vyplynulo z obsahu administratívneho spisu ako i výsledkov doterajšieho priebehu konania predmetom súdneho preskúmania bolo rozhodnutie žalovaného správneho orgánu zo dňa 26. júna 2007, Číslo: 786/2007/ODaK, ktorým Banskobystrický samosprávny kraj neudelil dopravcovi SAD BB, a.s. dopravnú licenciu na vykonávanie vnútroštátnej pravidelnej prímestskej autobusovej dopravy na linke číslo 601 414 so zastávkami podľa cestovného poriadku.

Z predmetného rozhodnutia je zrejmé, že navrhovateľ predložil na správny orgán dňa 17. augusta 2006 návrh na začatie konania o udelenie dopravnej licencie na vykonávanie vnútroštátnej prímestskej autobusovej dopravy.

Správny orgán v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že pri svojom rozhodovaní vychádzal z platnej právnej úpravy, ktorá mu dáva možnosť, a nie povinnosť žiadateľovi v každom prípade podaného návrhu vyhovieť.

V odvolacom konaní boli medzi účastníkmi konania sporné tie isté otázky ako v prvostupňovom preskúmvacom konaní. Spornou bola jednoznačne otázka spojená s udelením dopravnej licencie, a to v tom smere, či na jej udelenie existuje právny nárok alebo nie.

Podľa § 37 ods. 1 zákona č. 168/1996 Z.z. na konanie podľa tohto zákona sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak nie je ďalej ustanovené inak.

Podľa § 7 ods. 6 zákona č. 168/1996 Z.z. (v znení platnom do 1. februára 2007) dopravná licencia sa udeľuje vo vnútroštátnej pravidelnej autobusovej doprave na osem rokov, v medzinárodnej pravidelnej autobusovej doprave na päť rokov, ak žiadateľ nepožiada o kratší čas. Platnosť dopravnej licencie zaniká uplynutím tohto času. Dopravná licencia sa udelí znova, ak sú splnené podmienky podľa tohto zákona.

Podľa § 245 ods. 2 OSP pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmvava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho uváženia.

Oblasť povolenej voľnej úvahy (správne uváženie) je v správnom práve pomerne široká. Správny orgán však nemôže rozhodovať celkom podľa svojej ľubovôle.

Odvolací súd sa zaoberal len posúdením, či správny orgán pri posudzovaní splnenia podmienok na udelenie licencie dopravcovi mohol uplatniť inštitút správneho uváženia.

Krajský súd po preskúmaní veci a postupu správneho orgánu dospel k záveru, že odporca pri rozhodovaní, pokiaľ navrhovateľovi dopravnú licenciu neudelil s odôvodnením, ako bo uvedené, že na jej udelenie neexistuje právny nárok, vychádzal z nesprávneho právneho názoru.

Podľa odvolacieho súdu zo žiadneho ustanovenia zákona č. 168/1996 Z.z. v znení platnom do 1. februára 2007 nevyplýva len povinnosť obce pri splnení zákonných podmienok vydať dopravnú licenciu bez priestoru na správnu úvahu. To by bol zásah do právomoci správneho orgánu a správne konanie by tak bolo nadbytočné. Navrhovateľ napadnutým rozhodnutím nebol ukrátený na svojich právach.

V danom prípade správny orgán vychádzal z náležite zisteného skutkového stavu veci a na vec aplikoval správny právny predpis . Taktiež napadnuté rozhodnutie

je zrozumiteľné a náležite zdôvodnené a to osobitne na aplikovaný inštitút správneho uváženia a je logickým vyústením riadneho hodnotenia skutkových zistení.

Pokiaľ správny orgán v napadnutom rozhodnutí nesprávne aplikoval ustanovenie § 14a zákona č. 168/1996 Z.z., ktoré v čase podania žiadosti, a teda podľa stavu, podľa ktorého mal správny orgán rozhodovať, uvedený zákon ešte neobsahoval, nejedná sa o takú vadu konania, ktorá by mala za následok nezákonnosť rozhodnutia.

Krajský súd dospel podľa názoru odvolacieho súdu k nesprávnemu právnemu názoru, že otázka posúdenia splnenia podmienok pre udelenie licencie nie je vecou voľnej úvahy správneho orgánu a rozhodol, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu došlo k porušeniu zákona a chránených záujmov navrhovateľa. Tento názor považoval odvolací súd, z dôvodov uvedených vyššie, za nesprávny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vychádzajúc z vyššie uvedeného preto rozsudok krajského súdu zmenil a žalobu zamietol.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 OSP a § 250k ods. 1 OSP tak, že účastníkovi konania Slovenská autobusová doprava Zvolen, a.s. priznal ich náhradu v sume 124,28 €, nakoľko bol v konaní úspešný. Výpočet trov právneho zastúpenia vychádza z ustanovení § 11, § 14, § 15, § 16, § 18 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len vyhláška). Trovy právneho zastúpenia v sume 124,28 € pozostávajú z nasledovných úkonov právnej služby, dane pridanej hodnoty a režijného paušálu:

- príprava a prevzatie veci v roku 2007 (§ 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky) – 45,51 €,
- podanie odvolania zo dňa 28.januára 2008 proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 24 Sp 36/2007-48 zo dňa 19.decembra 2007 (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky) – 48,63 €,
- daň z pridanej hodnoty 19 % zo sumy 94,14 € (§ 18 ods. 3 vyhlášky) – 17,89 €,
- režijný paušál (§ 15 písm. a/ v spojení s § 16 ods. 3 vyhlášky) – 12,25 € [1 x 5,91 € (rok 2007) + 1 x 6,34 € (rok 2008)].

Najvyšší súd Slovenskej republiky nepriznal právnej zástupkyňi SAD Z, a.s., náhradu trov právneho zastúpenia, ktorú si vyčísliła za účasť na pojednávaní pred Krajským súdom v Banskej Bystrici v roku 2007, pretože zo zápisníc o pojednávaní pred Krajským súdom v Banskej Bystrici v dňoch 18.októbra 2007 a 19.decembra 2007 (č.l. 25-26, 46-47) vyplýva, že sa na pojednávaní nezúčastnila.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave dňa 18. marca 2009

JUDr. Jana Henčeková, PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová